

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Virtute Religionis, Et Ei Annexis; Continens septem Tractatus
Theologiae Moralis praecipuos. Primus, in ordine septimus, est de Oratione
... Septimus, & latissimus, de Beneficiis Ecclesiasticis

Castro Palao, Fernando de

Lugduni, 1669

Quæ culpa sit violatio supradictæ immunitatis, & quæ pœna violentibus
sit imposita. punct. 10

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76561)

15 Dico quarto, Clerici negotiatores non sunt immunes à tributis ex rebus per negotiationem acquisitis ex expresso text. in *cap. quinquagesimo de Censibus*, in 6. & tradunt omnes. Neque ad contrahendum hoc debitum requiritur trina monitio, de qua fit mentio in *cap. vltimo de vita, & honest. clericor.* Hæc enim monitio expolulatur, vt clericus priuilegio clericali exemptionis à tributis priuetur. Quocirca facta hæc trina monitio si à negotiatione non desistat, priuilegius manet exemptione à tributis, & tanquam laicus hac in parte habendus est: sic Gregor. *Lop. leg. 49. tit. 6. part. 1. Mol. Theolog. tractat. 2. disp. 342. vers. sunt. vero nonnulla.*

16 Solum est dubium, quando verè dicatur Clericus negociari? Et quidem si rem emat, vt eam immutatam vendat, non est dubium esse negotiationem, & ex illa tributum deberi. At sæpe res empta, mutata venditur, & tunc est difficultas; quando censenda sit negotiatio, & tributum ex illa debeatur? Et omittis alijs dicendi modis respondeo, illam esse negotiationem Clericis prohibitam, & quæ debitum tributum habet annexum, in qua lucrum intenditur ex emptione prius facta, secus si lucrum non ex emptione formaliter, sed abunde proveniat. Exemplis explicio. Primo, negociator non es, si vendas vinum, triticum, oleum ex redditibus tui beneficij, aut ex tuis possessionibus patrimonialibus collecta: quia illi non sunt fructus emptionis, sed tuarum possessionum *Greg. Lop. l. 46. verbo las franquizas, tit. 6. part. 1. Mol. tractat. 2. de iustit. disp. 342. vers. idem dicerem.* August. Barbofa *de pofest. Episc. 2. par. alleg. 13. num. 10.* Secundo non es negociator, si ex emptis ad tui, tuorumque sustentationem aliquid superbit, illudque carius vendas, quam emitit; quia ad negotiationem requiritur, vt prior emptio facta fuerit ex animo reuendendi. Adde negotiationem Clericis esse prohibitam: at hæc venditio prohibita non est, si quidem omnes timorata conscientia eam frequentet faciant. Alias cogentur Clerici, & religiosi res emptas sæpe perdere, si eas, cum sibi viles non sunt, non liceret alienare. Non ergo hæc alienatio speciem habet negotiationis. Riccius *praxi resolut. 317. num. 10.* August. Barbofa *2. p. de pofest. Episc. alleg. 13. num. 11.* Mol. *Theol. disp. 342. vers. secunda concl.* Tertio negociator non es si emas animalia, vt ea pascas in proprijs prædijs, & cum pingua facta fuerint, ea, eorumque partus vendas. Item si emas mulam, vel cum creuerit, & simul inferuierit, carius vendas; quia illud augmentum non est fructus prioris emptionis, sed naturæ, tuarumque possessionum. Sic *Mol. d. disput. 342. concl. 5. Barbofa alleg. 13. num. 11. Carol. de Grassis de effectib. cleric. effect. 6. num. 18.*

Econtra negotiatores, si viuas emas, & per ministros conductos vinum ex illis efficias, & postea vendas. Et idem est, si lanam emeris, vt ex illa per ministros conductos pannos effices, & postea venderes. Idem si emeris solam venam ferri, vt per ministros conductos ferrum effices, & venderes. Quia in his casibus nihil aliud vendis, nisi quod prius emeris, & fructus est emptionis, non naturæ, aut tuæ industriae. Nam esto res vendita sit in aliam formam mutata, illa mutatio facta est à ministris conductis, ac proinde fructus est emptionis, laboris, ministeriorum. Ergo est negotiatio. Ita *Mol. d. disput. 342. vers. secundum est &c.* Secus vero dicerem, si supradicta emeris, vt ipsi, tuque familiares vinum, lanam, ferrum, & alia huiusmodi effecta venderentur, quia tunc non venditur formaliter quod emptum est, sed quod propria industria est effectum, sic *Mol. concl. 5.* Secundo negociator censetur, si domum, agrum, iumentum, aliamve rem emas ad locandum. Quia per illam locationem quasi partialiter vendis rem prius emptam: colligitur ex *cap. 1. & 3. 21. quæst. 3. & cap. 1. Ne clerici, vel monachi: & tradit Mol. d. disput. 342. concl. 5. Barbofa 2. part. de pofest. Episc. alleg. 13. num. 13.* Tertio negociator es, & tributum debes, si agrum conducas, vt fructus ex illo collectos vendas. Nam esto fructus inde collecti ad te pertineant; quia ex semine tuo nascuntur, & fructus sint tui seminis, & industriae; tamen quia hæc conductio auariciam, & negotiationem redolet; ea de causa à iure Clericis est interdicta, & ex illa tanquam ex interdicta negotiatione tributum debetur, sic *Mol. d. disput. 342. vers. idem dicerem.* Barbofa *num. 12. Gutier. de gabellis, quæst. 63. num. 68. & 72. & constat ex cap. 1. & 3. 21. quæst. 3. & cap. 1. Ne clerici, vel monachi.*

Aduerto te non dici negociatorem ex vnica tantum emptione, aut venditione, sed ad minus duas, vel tres requiri, quia hoc delictum petit frequentiam: sic Salzedo *pract. cap. 55. vers. & huius capituli.* Carolus de Grassis *de effectib. cleric. effect. 6. num. 19.* Zenedo *1. part. de pofest. Episc. alleg. 13. n. 11.*

17 Dico quinto, Omnes religiosi, qui tria vota in religione approbata emiserint, esto vota illa non fuerint solemnia, sed simplicia (vt coniungit in nostra Societate) & omnes ipsius religionis nouitij, exempti sunt à tributis, non solum personalibus, sed etiam realibus, ita vt si aliqua ex proprijs bonis venderint, Alcauala non debent: sic optime tradit *Mol. Theolog. de iustit. tractat. 2. disp. 671. num. 2.* Et ratio est manifesta. Tum quia nouitius pars est religionis, cuius persona, & bona vt pote Ecclesiastica sunt à tributis exempta. Tum quia nouitius inter personas Ecclesiasticas enumeratur ex *cap. religioso. §. 1. de sentent.*

excommunicat. in 6. & ibi glossa, & communiter doctores. Tum quia gaudet priuilegio canonis, & fori. Ego etiam priuilegio exemptionis à tributis, cum nullibi contrarium caueatur.

18 Dico sexto, Equites militares ex ordinibus S. Benedicti, D. Iacobi, Augustini & similibus exempti sunt à tributis, & gabellis. Tum quia inter personas Ecclesiasticas reputantur, vt fori priuilegio gaudeant. Tum quia expressè habetur. *leg. 9. tit. 18. lib. 9. noua comp. lat. & apud Lusitanos. lib. 2. ordin. regy tom. 11. §. vlt. & tradit Nauarr. consil. 23. de Regularibus.* Menoch. *conrouer. illustr. cap. 105. num. 45.* Bobadilla *in sua polit. lib. 2. c. 8. num. 264.* Couart. *de gabellis quæst. 95. à n. 12.* Barbofa *2. part. de pofest. Episc. alleg. 31. num. 14 & 15.* extendit hoc priuilegium ad vxores horum militum in Lusitanis regno.

P V N C T V M X.

Quæ culpa sit violatio supradictæ immunitatis, & quæ pœna violantibus sit imposita.

- 1 Culpa est mortalis sacrilegij.
- 2 Omnia acta sunt nulla, tributum exacta debent restitui, & exigentes, & quomodolibet auxiliantes excommunicantur bulla cens. Domini.

1 Non est dubium culpam esse mortalem, tum facilem aduersus personas Ecclesiasticas, & obiectum intantum religionis prohibuit. Tum iniustitiam, aduersus debitum ipsius Ecclesiasticis personis, culpam inquam esse mortalem, & excusanturque immunitate Ecclesiasticæ violationem, quia est res grauissima, & quæ toti ordini Ecclesiastico præiudicat, eaque de causa grauissimis pœnis violantes afficiuntur.

2 Primo omnia acta contra supradictam immunitatem irrita sunt, & nulla, vt potè que procedunt ab eo, qui iurisdictione caret, tametsi nulla appellatio vel oppositio interponatur: sic omnes doctores statim referendi. Hinc fit si Clericus conueniatur coram iudice laico, etiam si exceptionem non opponat, omnia ibi acta irrita esse. *Aubert. statutus. C. de Episc. & cleric. cap. aduersus de immunit. Ecclesiar. cap. saculares de foro comp. in 6. & tradit, alios referens; Couart. pract. cap. 33. num. 2. Salzedo pract. cap. 6. num. 2. & 3. Farinac. tit. de inquisit. quæst. 8. numero 15.* Secundo fit, si exigatur tributum à Clerico, & Clericus soluat, debere restitui, vt potè sine ulla iurisdictione exactum. Tertio in bulla cens. clausula 17. imponentes exigentes tributum, aut quomodolibet auxiliium præstantes excommunicantur, vt late ibidem explicauimus. & tradit *Mol. Theol. tractat. 2. de iust. disp. 670.*

P V N C T V M XI.

An renunciatio hoc priuilegium Clericis concessum amitti possit?

- 1 Nullus Clericus neque tacite, neque expressè huic priuilegio renunciare potest.
- 2 Neque eius renunciatio valida est, etiam si iuramento firmetur.
- 3 Neque valet, esto consentiat Episcopus.
- 4 A nulla communitate Ecclesiastica derogari potest.
- 5 Neque à Concilio, neque à Pontifice totum hoc priuilegium potest renunciari.
- 6 Si Clericus se laicum fingit, non obinde confessio eius apud iudicem secularem valet.
- 7 Iudex secularis sic clericum condemnans potest reuocare sententiam sub pretextu incompetentiæ.
- 8 Clericus citatus coram iudice laico, & omittens opponere declinatoriam, debet puniri.

1 Regula certa est nullum Clericum neque tacite, neque expressè posse priuilegio fori renunciare *cap. si diligenti de foro comp. cap. cum non ab homine; cap. ut si clerici de iudic. cap. cum contingat de sentent. excommunicat. & alius.* Et ratio est clara: quia hoc priuilegium concessum est Clericis ratione clericali dignitatis. Ergo Clericus retinens clericalem dignitatem priuilegium repellere non potest. Adde, nemini datum est renunciare priuilegio, cuius renunciatio credit in publicum damnum. At huius renunciatio credit in publicum damnum, scilicet in præiudicium totius ordinis clericali. Ergo sic post alios antiquiores Couart. *pract. c. 33. sub. n. 2.* Anton. *Gom. var. resolut. tit. 3. c. 10. n. 3.* Farinac. *lib. 1. tit. de inquisit. q. 8. n. 10. Suar. lib. 4. de immunit. c. 31. n. 1.*

2 Amplianda est primo hæc regula, esto renunciatio iuramento firmetur: quia est sacrilegium iuramentum, vt pote de re illicita, & quæ in potestate renunciantis sita non est. *Suar. d. c. 31. m. 1. Farinac. supra. Scaccia de iudic. lib. 1. c. 11. m. 35. & 36. & habetur expressè c. si diligenti de foro comp.*

3 Secundo amplianda etiam consentiente Episcopo, Nam ea quæ à iure communi statuta sunt, Episcopus non valet immutare, sed